

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
 Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu
 služby kriminální policie a vyšetřování
 poštovní schránka 62/ÚDV
 170 89 Praha 7

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 29. března 2021

V. Praze dne 15. 4. 2021

Podpis

Č. j. UDV-666-6/TČ-2020-260011

Praha 7. ledna 2021

Počet stran: 27

U S N E S E N Í

Podle § 160/1 trestního řádu (dále jen "tr. ř.") se zahajuje trestní stíhání osoby

PhDr. Jan FOJTÍK, CSc., [REDACTED]

jako obviněného ze spáchání zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329/1 c), 2 b), e) trestního zákoníku (dále jen "tr. z.") ve znění účinném do 30.11.2011, kterého se měl dopustit tím, že

ačkoli jako člen předsednictva Ústředního výboru Komunistické strany Československa (dále jen "KSČ") v období od 9.4.1988 do 24.11.1989, tedy vrcholného politického orgánu Československé socialistické republiky (dále jen "ČSSR"),

byl z titulu své funkce seznámen s právními předpisy, které upravovaly způsob ochrany státních hranic, tedy zejména s nařízením ministra národní bezpečnosti č. 70/1951 Sb., o právu příslušníka Pohraniční stráže použít zbraň, jehož ustanovení § 1 a) umožňovalo použití zbraně proti osobám, které se neoprávněně pokoušely přejít státní hranice s cílem opustit ČSSR, a s rozkazem federálního ministra vnitra č. 50/1974, o ochraně státních hranic ČSSR pohraniční hlídkou a bojovou skupinou (dále jen "OSH-I-1"), který upravoval práva a povinnosti Pohraniční stráže a jehož ustanovení čl. 10 ukládalo pohraničnickům povinnost být neúprosný k třídním nepřítelům socialismu, ustanovení čl. 155/2 umožňovalo použít zbraň proti narušiteli, u něhož bylo nebezpečí uniknutí, a ustanovení čl. 192 a) umožňovalo použít zbraň proti osobám, které se po území republiky neoprávněně pokoušely přejít státní hranice a na výstrahu se nezastavily,

byl seznámen s právními předpisy, které omezovaly svobodu pohybu občanů ČSSR, tedy zejména se zákonem č. 63/1965 Sb., o cestovních dokladech, s vyhláškou ministerstva vnitra ČSSR a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb. a s nařízením vlády č. 114/1969 Sb., které umožňovaly libovolně odepřít vydání cestovního dokladu a výjezdní doložky, a fakticky tak znemožňovaly občanům ČSSR vycestovat do zahraničí, přičemž podezření z emigrace bylo explicitním důvodem k odepření jejich vydání,

byl si vědom vázanosti ČSSR Mezinárodním Paktem o občanských a politických právech (dále jen "Pakt"), který v čl. 12/2 zaručoval právo každého svobodně opustit kteroukoliv zemi včetně své vlastní a v čl. 6/1 zaručoval každé lidské bytosti právo na život a který byl za ČSSR podepsán dne 7.10.1968, dne 11.11.1975 s ním vyslovilo souhlas Federální shromáždění ČSSR, dne 23.12.1975 byl ratifikován prezidentem ČSSR, dne 13.10.1976 byl vyhlášen ve Sbírce zákonů vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 120/1976 Sb. a pro ČSSR vstoupil v účinnost dne 23.3.1976, přičemž o jeho schvalování bylo informováno předsednictvo Ústředního výboru KSČ, jehož člen JUDr. Lubomír ŠTROUGAL, [REDACTED], jej z titulu své funkce předsedy vlády přednesl Federálnímu shromáždění ČSSR k vyslovení souhlasu, a zejména porušování jeho čl. 12/2, tedy že právo svobodně opustit svou zemi bylo vázáno na další nepřipustné podmínky, bylo kritizováno